

ARCHA

8
2000

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

Chce to jenom si uvědomit, že není vyloučeno, že zítra oslepeme, ohluchneme, nebo přijdeme o nohu a celkovou pohyblivost. Již zítra se můžeme octnout na druhé straně. A tak se k těm, kdo nás předešli, chovejme tak, jako bychom chtěli, aby se v budoucnu všichni chovali k nám. Podejme jim pomocnou ruku, pokud nás o to požádají, a dejme jim náskok. Vyrovnějme handicapy. A pak se s nimi utkejme v normální lidské hře na život. Oni přece mohou také něco dát nám. Kus svého životního optimismu, například...

Magda Vašáryová, z Diskrétního průvodce

Co na tom záleží?
Na barvě pleti nezáleží. Co je dobré a spravedlivé pro jednoho, je dobré a spravedlivé pro druhého a Velký duch stvořil muže a ženy jako bratry a sestry. Mám rudou pleť, ale můj děd byl bílý muž. Co na tom záleží? Není to barva kůže, která mě činí dobrým nebo špatným.

Bílý štít, Arikara – Jižní Cheyenne

takové malé dětské radosti – děláme dost? – podílíme se na tvorbě bílé knihy evropské unie o mládeži – go & regiontour 2001 – půjde to? – tanec, to je ono – zažít, co se dá – pro dětské domovy – jilo znamená srdce – šance – dobré i špatné zkušenosti – nad novou vyhláškou – črdm nespí – <http://www.sidliste.cz> – setkání 2000 – island – česko-slovenská spolupráce – cvz – česko-bavorská burza výměn – odstartován 8. ročník zlatého ámose – integrace a rytmus – podzemní kafemleť – vojáci dětem z dětských domovů – dřevěné stanové podsady – nová nabídka 3P – kronika – kalendář

Takové malé dětské radosti

Opravdu si nemyslím, že je dětství nějak radostná a bezstarostná doba. Na jednu výhodu dětství si ale dobře vzpomínám. Rozuměli jsme si i bez znalostí slov a jazyků. Navíc děti neznají rasismus. Tomu se naučí až od svých dospělých. Vzpomínám si, jak mě babička vzala na Balt. Kousek od nás sedávala na pláži jiná babička s vnučkou. Mluvily německy a ta malá, moje vrstevnice, byla mulatka. Nerozuměly jsme si ani slovo, ale vůbec nám to nevadilo. Prostě jsme si spolu hrály. Až do chvíle, než si německá babička dala dohromady dvě a dvě, pochopila, odkud jsme, a vysvětlila moji babičce, že si rozhodně nepřeje, aby si její vnučka hrála s někým z Čech. Ony dvě si mohly povídat, moje babička uměla německy opravdu

dobře. Místo toho se pohádaly. Koneckonců, babička znala z dob protektorátu i slova, která se ve slušné společnosti nepoužívají. Usoudila ale, že není ve slušné společnosti. Mně to bylo líto a té krásné holčičce taky. Musel být zajímavý pohled na dvě brunátné dámy, kterak táhnou z pláže plačící ratolesti. Nedávno jsem si tu pláž zase vybavila. A také ty velké dětské starosti. Moje dcera přišla domů, mlčela a dělala na mě divné posuňky: „Nedělej ze sebe blběčka a mluv,“ promluvil ze mě rodičovský „přehled“. Dítě dál gestikulovalo. „Stalo se ti něco?“ znejistěla jsem. Mladá zavrtěla hlavou. Když už byla situace velmi napjatá, vysvětlila mi, že takhle se bavila venku s Aničkou.

foto: J. Rabenhauptová, KZPDM Prachaticce

„A to myslíš, že Anička teď taky takhle na maminku posuňkuje, jo?“ „Jo. Anička je hluchoněmá.“ Jsou chvíle, kdy by si dospělý rád jednu vrazil. Jen mi nešlo na rozum, jak se asi bavily, když moje dítě určitě neumí znakovou řeč.

S přehledem mi vysvětlilo, že ale Anička dokonale umí prstovou abecedu a některé znaky už si vysvětlily.

Kdyby mi bylo deset, možná bych také mnohé chápala beze slov a rychleji. Jako bychom se narodili s nějakým radarem – přijímali jím signály a rozlišovali svět podle nich. Až časem se naučíme žít podle slov a se slovy manipulovat. Také časem hodnotíme svět kolem sebe podle jiných kritérií. Například až po půl roce školní docházky své druhé dcery jsem zjistila, že když mluví o spolužačce „malé Katce“, tak ne proto, že by se tak ta holčička jmenovala, ale proto, že je menší než ta druhá Katka. A až když k nám malá Katka přišla, směla jsem si všimnout, že je Vietnamka. Pro dospělého by to byl první rozlišovací znak. Pro děti až ten poslední.

Opravdu si nemyslím, že by dětství bylo něco, co bychom mohli těm malým bytostem závidět. Je to tvrdá doba hledání a omylů, stejně jako celý náš život. Ale jen tehdy nám bylo dopřáno hodnotit bez předsudků. Pak nám je nabídli a my jsme zjistili, jak jsou pohodlné. Už žádné hledání. A zatímco bychom se mu měli dnes zase pracně učit, s vševdoucí lehkostí vnucujeme dětem náš pohled na svět. Snadný. Nebezpečně snadný.

P. S. Až večer v posteli mi ovšem dcera prozradila, že ty divné posuňky u dveří znamenaly – Mám tě ráda. Dřív jsem si to nezasloužila.

Michaela Matuščíková,
převzato z deníku Metro, kráčevo

Foto: Michal Moučka Bambiriáda 2000

Děláme dost?

Vybrali jsme si pro tuto Archu téma na jedné straně možná módní, v poslední době propagované a dokonce státem dotované, na druhé straně je provází spíše mlčení, ostych, nejistota, možná dokonce odpor či strach. Ono slovíčko „integrace“, – zapojení či začlenění do společnosti, mezi vrstevníky – si berou často do úst lidé, kteří chtějí dokázat, jak jsou dobří, jak jsou schopní politici, jak proklamují a podporují aktivity proti rasismu a xenofobii. A stejně často právě oni neznají tělesně či duševně postižené zblízka, a o Romech vědí jen to, že na konci města je domek, kde žije početná rodina...

Od sametové revoluce uplynulo už jedenáct let. Jedenáct let od doby, kdy se otevřely brány ústavů pro sluchově, zrakově i jinak postižené děti, aby se směly zařadit mezi své vrstevníky. Jedenáct let, kdy se zapojujeme do světových kampaní proti rasismu a stát podporuje rozvoj národnostních menšin. Málakdo, kdo něco takového skutečně činí, mluví o konkrétních zkušenostech, o někdy trpkých zklamáních, o snaze vcítit se a porozumět, o vlastní neschopnosti, nekonečné trpělivosti a občasných drobných úspěších. Pár takových zkušeností jsme tedy posbírali mezi vedoucími neziskových sdružení dětí a mládeže. Třeba právě tato vyznání podpoří další, aby odložili ostych, nechuť či nejistotu a také to zkusili. Protože – ruku na srdce – děláme dost?

Michala Rocmanová – Káča, Junák

Mladí a život společnosti

Podílíme se na tvorbě Bílé knihy
Evropské unie o mládeži

„Bílou knihu o mládeži“ (White Paper on Youth, někdy též WP on Youth Policy in Europe) hodlá Evropská komise vydat ve druhé polovině roku 2001. Oficiálně je každá bílá kniha definována jako „dokument obsahující návrhy pro komunitární aktivity ve vybraných oblastech“. Obvykle následuje po „zelené knize“, vydávané pro odstartování konzultačního procesu na evropské úrovni. Zatímco zelená kniha stanovuje návrhy pro veřejnou diskusi, bílá kniha obsahuje oficiální soubor doporučení ve vybrané oblasti politiky a je používána jako prostředek pro její rozvoj“.

Cílem „Bílé knihy o mládeži“ je především:

- poskytnout přehled o situaci mladých lidí v zemích EU, o jejich potřebách a problémech,
- stanovit strategické podmínky pro evropské přístupy vůči mládeži,
- analyzovat rozvoj komunitárních aktivit EU a roli, již unie může hrát v budoucnu.

Vývoj a plán práce na bílé knize

Rada EU a Evropský parlament již v minulosti opakovaně vyjádřily svůj zájem diskutovat záležitosti mládeže a přístupů (politik) vůči ní, a to na základě širšího počtu statistických ukazatelů, více informací o potřebách mládeže a koherentního souboru politicko-strategických možností.

V roce 1999 navrhla evropská komisařka Viviane Redingová vytvořit „Bílou knihu o mládeži“ v EU. Tento návrh byl oznámen na setkání Rady programu Youth, 23. 11. 1999. Počátkem roku 2000 pak začal plánovací proces. Aby byla bílá kniha založena na nejširším možném informačním základě, bylo rozhodnuto, že bude diskutována s několika cílovými skupinami - s mladými lidmi, zodpovědnými činiteli za politiku vůči mládeži na

národní úrovni, s experty v oblasti a s reprezentanty občanské společnosti. Pro každou z těchto skupin platí jiné metodologické přístupy a načasování konzultačního procesu. Předpokládá se, že první výsledky konzultací budou k dispozici počátkem roku 2001, poté budou vyhodnocovány, diskutovány v rámci komise a začleněny do bílé knihy, jež by měla být dokončena a přijata v druhé polovině roku 2001 (za belgického předsednictví EU).

Blíže info poskytuje Evropská komise na svých stránkách:
<http://europa.eu.int/comm/youth-policy>.

Konzultace s mladými lidmi

– jsou jedním ze čtyř pilířů konzultačního procesu a mají tři fáze:

- během května a června 2000 uspořádalo všech 15 států EU národní konzultace s mladými lidmi,
- na evropské úrovni se v Paříži ve dnech 5. – 8. 10. 2000 sešla evropská konference mládeže s cca 450 mladými lidmi z různých zemí a sociálních prostředí,
- setkání rady „Mládež“ 9. 11. 2000 prodiskutuje výsledky této konference společně se skupinou mladších reprezentantů z každého členského státu EU. Timto však proces nekončí, naopak – měl by nastartovat dlouhodobé konzultace mladých lidí v členských i nečlenských zemích EU, pokračování by mělo přinést i internetové diskusní fórum.

Zapojení zástupců mládeže z nečlenských evropských zemí EU

– je organizováno Evropským fórem mládeže, jež je garantem výběru 2 – 6 účastníků konference z každého státu a zodpovídá za jejich přípravu.

Česká účast

Za Českou republiku byli na pařížské setkání zvaní čtyři zástupci – z toho dva z ČRDM. Dne 5. 9. 2000 se v prostorách ČNA Mládež uskutečnil přípravný seminář, jež diskutoval dotazník Evropské komise (základ pro diskusi na národních konferencích). Kromě toho ČRDM provedla na svých internetových stránkách dotazníkový průzkum – konferenční materiály byly přeloženy a rozeslány na mnoho sdružení a institucí pracujících s mládeží (souhrn odpovědí lze nalézt na internetových stránkách ČRDM). Tento způsob přípravy byl v Bruselu velmi kladně hodnocen. Pavel Trantina, zahraniční zmocněnec ČRDM, se jako vedoucí české delegace zúčastnil od 7. do 9. 9. přípravného setkání v Bruselu. Pátek 8. 9. byl věnován poradě zástupců nečlenských států EU se zástupci Evropského fóra mládeže (YFJ). P. Trantina tam prezentoval závěry ze semináře, jež ČRDM ve spolupráci s KSDM uspořádala na půdě ČNA „Mládež“ 5. 9., stejně jako o internetovém dotazníkovém projektu ČRDM. V sobotu se v sídle Evropské komise uskutečnila porada zástupců všech zemí, jež na konferenci přijely.

Proces tvorby Bílé knihy, stejně jako její implementace (jež je plánována na zhruba 10 let), se dříve či později přímo dotkne také České republiky (nejpozději vstupem ČR do EU, možná však již při akcesních rozhovorech). Bylo by proto vhodné věnovat tomuto procesu pozornost – například při přípravě zákona o mládeži a nové politiky vůči mládeži.

Další informace lze získat na www.crdm.adam.cz.
Pavel Trantina, Junák

Go & Regiontour 2001

11. až 14. ledna se uskuteční veletrh cestovního ruchu GO a výstava turistických možností v regionech Regiontour 2001 v Brně na výstavišti. V sobotu 13. 1. zde bude probíhat Junior den. Jedním z partnerů akce je Česká rada dětí a mládeže. Zajímavé expozice Vás pozvou k návštěvě jednotlivých regionů České republiky, načerpáte zde celou řadu informací

pro turistiku. Pokud přijdete s dětmi, můžete využít program Agentury Dobrý den, navštívit expozici hradů a zámků, zúčastnit se zábavného doprovodného programu. Česká rada dětí a mládeže nabízí svým členským sdružením aktivní prezentaci na této významné akci.

V případě zájmu kontaktujte Kancelář ČRDM.

Půjde to?

Sedíme s týmem instruktorů a rozdělujeme lidičky do tří letošních kursů Fons. Zbývá již jen pár přihlášek. Na další z nich stojí: Katka, 18 let, studentka jakéhosi gymnázia, na dalších řádcích povinné a nezbytné tramtádydam, ale pak: „jsem prakticky nevidomá“. Čtu ta slova ještě jednou, aby mi smysl opravdu došel...

Jsme všichni tak trochu v rozpacích. A ptáme se jeden druhého: „Máte někdo v oddíle někoho takového?“ „Máte s tím někdo nějakou zkušenost?“ – a odpovědi je jen záporné vrtění hlavou. Každý přemýšlí po svém a všem se honí hlavou asi to samé. Máme ji s sebou vzít? Bude schopna se zapojit do programu? Budeme schopni se o ni postarat? Jak ji přijmou ostatní? A bude se jí líbit program, který nepočítá s tím, že někdo nevidí? No zkrátka – půjde to?

Skoro bych je nepoznal. Až když jsem si všiml, že mezi přichozími jsou dvě holky, které se drží za ruce, došlo mi to. První dny jsem dával pozor – směs zvědavosti a obavy z něčeho neznámého, ale pak, jak šel čas v průběhu dní, věřte nebo ne, jsem na to zapomněl. Je sice pravda, že Katka nebyla úplně nevidomá a s hodně silnou lupou byla schopna i číst, ale do volného prostoru viděla jen málo. Ale zato byla statečná a moudrá. Nepouštěla se tam, kde to pro ni nebylo, a když ani tohle nestačilo, byla její perfektní průvodkyně nebo vždycky někdo jiný, kdo trochu pomohl. Asi od třetího dne mi to přišlo úplně samozřejmé: je tu s námi nevidomá holka – no a co? My všichni, kteří jsme to na vlastní oči viděli, pro příště už víme. Jde to. A co víc. Je to prima.

Acik

V současné době mluví mnoho lidí o tom, že by se zdravotně postižení občané měli začlenit do společnosti „zdravých“. Jen málokdo však něco pro integraci dělá. Skauti a skautky se toho nebojí a jsou ochotni přijímat do svých řad i lidi s různými handicapy a ochotně jim pomáhají. Nehledí na to, jak člověk vypadá a jestli má nějaký handicap. Pro ně je důležité, co nosí „vnitř“.

Já sama jsem téměř nevidomá. Do oddílu skautek mě přivedla spolužačka Kristýna, se kterou jsem se seznámila na gymnáziu. Nevěděla jsem, jak mě skauti a skautky přijmou. Byla jsem ale mile překvapena. Nad tím, že nevidím, se nikdo příliš nepozastavoval. Od začátku mi všichni ochotně pomáhali, od nejmladších až po ty nejstarší. O pomoc si vůbec nemusím říkat. Každou chvíli se mě někdo ptá, jestli něco nepotřebuji. Za tu dobu, co jsem v oddíle, se stali ze všech skvělí vodiči.

Ani jsem moc netušila, do čeho se vlastně hrnu. Na kursu mi však všichni pomáhali a vodili mě, když jsem to potřebovala. S pomocí „fontíků“ jsem zdolala téměř všechny body programu. Za jejich vydatné podpory jsem zvládla i cestu do hor, k východu slunce, která pro mne nebyla vůbec jednoduchá. Vyšli jsme totiž brzy

foto: Kateřina Ušáková, Jurnál

ráno, kdy je ještě tma, a putování poslepu členitým terénem není legrace. Odměnou za vynaložené úsilí nám všem byl překrásný východ slunce. Jsem ráda, že jsem se dostala mezi tak skvělé lidi, a děkuji všem, kteří mi pomáhají.

Katka

Z časopisu Skauting, kráceno

Tanec – to je ono

Členy naší Pionýrské skupiny jsou i děti z několika národnostních menšin. Nejvíce máme děti romského původu. Práce s nimi je trochu odlišná, jejich temperament je daleko větší než u českých dětí, stejně jako aktivita. Snadněji se unaví a dá větší práci je zabavit na delší dobu. Proto jsme hledali způsob, jak i pro tyto děti najít vhodný program. Vycházeli jsme především z toho, co je nejvíc baví a v čem vynikají – je to pohyb podle hudby – tanec. Protože máme dva taneční oddíly, dětem jsme tuto činnost nabídli alespoň na zkoušku. Nejdříve přišly dvě děti „okouknout“, jak to u nás chodí. Musely se podřídit disciplíně, nácvik má své zásady – nejprve rozcvička, pak volný pohyb při hudbě, opakování starších tanců, výuka nových pohybů a nakonec hra nebo soutěž s tanečními motivy. Dětem se to moc líbilo, a na další hodinu jich přišlo osm, což je skoro třetina naší taneční formace. Ze začátku je moc nebavila výuka, protože to je opakování pohybů či choreografie, dokud to není perfektní, ale zase je lákala odměna v podobě veřejného vystoupení – třeba jenom před rodiči na školní akademii. Malý Honzík je dokonce sólista souboru, mohli jste ho vidět třeba na Žofině na koncertě Děti dětem, kde vystupovali společně s Janou jako duo Jana a Jan.

Spolupracujeme s romskou poradkyní na městském úřadě, s její pomocí jsme se seznámili s romskými sdruženími – například s chánovskými dětmi, tancujícími v souboru Sam – Roma – Sam nebo s Lačo drom, které působí ve vesnici Bečov v našem okrese. My jsme soubory pozvali na naši soutěž v tanci – Sedmikvítek, oni nás pozvali již podruhé na Romský festival písní a tanců. Na festivalu se nám moc líbilo, hlavně jejich lidové tance. Soubory měly nádherné kostýmy a děti tancovaly s obrovským nadšením a temperamentem. To vše naše děti zaujalo tak, že dostaly velkou chuť naučit se některý z romských tanců. A to je co říct, protože o nácviku lidových tanců nechtěly ani slyšet! Tak uvidíme. Kromě romských dětí máme v kroužku ještě malou Vietnamku Thi Thanh Tu, které pro zjednodušení říkájí děti Darinka. Moc se jí u nás líbí a ohromně jí baví tancovat.

Ludmila Kršková, PS Osmička, Most

Zažít, co se dá

Již delší dobu při Domě dětí a mládeže v Prachaticích pracuje Klub zdravotně postižených dětí a mládeže, sdružující se v Asociaci rodičů a přátel zdravotně postižených dětí v ČR, který má zde svoji klubovnu vybavenou a uzpůsobenou jejich potřebám (bezbariérový vchod – v rámci rekonstrukce venkovních prostor zbudován nájezd, klubovna s různým speciálním zařízením jako video, televize, Pichtův stroj, indukční smyčka, mikrofon...).

Foto: J. Rabenhauptová, KZPDM Prachatice

Děkujeme Domu dětí a mládeže v Prachaticích – Jarce Řezankové a řediteli Karlu Červenkovvi.

Během roku postižené děti využívají nejen klubové prostory, ale i tělocvičnu např. k nácvičku tanečních vystoupení, při akcích pro veřejnost a nebo setkání rodičů. DDM vychází dětem z klubu vstříc i při organizaci a financování dalších akcí, například zájezdu za kulturou, na koncert apod.

Chceme se však také zmínit o letošních skutečně vydařených prázdninách na základně DDM v Nové Peci u Lipenského jezera.

Přestože se nám týdenní pobyt zdál velmi krátký, děti (na vozíčkách, tělesně i mentálně postižené, diabetici, děti po onkologických operacích i zrakově postižené se zdravými kamarády) zažily vše, co bylo možné za týden v počtu 27 + 4 zvládnout.

*Hanka Rabenhauptová,
předseda Klubu zdravotně postižených Prachatice*

Pro dětské domovy

Naše sdružení SKSK ČR spolupracuje s dětskými domovy z celé republiky. Jsou to především tábory a sportovní akce, kam jezdí děti z různých domovů. Tábory pro dětské domovy jsme začali dělat před pěti lety. Zatím se jich účastnily děti asi ze 30 dětských domovů. Na táborech se snažíme vytvářet zajímavý program zaměřený na sport a turistiku, vždy probíhá celotáborová hra s překvapením. Nikdo nejede z tábora bez dárku.

Sportovní turnaje probíhaly nejprve při táborech. Až loni jsme uspořádali první celorepublikovou akci Kamarád Cup - turnaj v sálové kopané. Z regionálních kol, která proběhla v Olomouci, Pardubicích a Plzni se ti nejlepší probojovali do finále, které se konalo v Netolicích.

Letos probíhal turnaj ve stolním tenisu Grand Prix Kamarád. Z regionálních kol, která se konala v Olomouci a v Praze, se ti nejlepší sjeli opět v Praze, kde jsme uspořádali finále. Ze strany dětských domovů je o kopanou i stolní tenis zájem. Zatím oba poháry putovaly na Moravu zásluhou Hodonína a Mikulova.

Také ve střediscích a v klubech se věnujeme volnoča-

sovým aktivitám a snažíme se zapojit dětské domovy v jednotlivých regionech. Máme dva samostatné kluby pracující při dětských domovech 24. KSK Maršani v DD Staňkov a internetový klub v DD Praha - Klánovice, navštěvující internetovou kavárnu pana Peričeviče.

V dalších střediscích spolupracuje na programech pro DD společně více sdružení (Junák, Pionýr, CSZ), Středisko ve Vlčicích, které spolupracuje se Svazem žen, si vzalo pod patronát DD Kamenici nad Lipou, kde pořádáme besedy a děti z tohoto klubu pro ně připravují vystoupení. Dále je v tomto středisku klub Táborníci, který tvoří děti z DD Vysoká Pec a Sázava a jak název vypovídá, vznikl z dětí, které s námi jezdí na tábory. Jezdíme na výlety a pořádáme besedy s herci a moderátory, sportujeme.

V únoru 2001 budeme pořádat výstavu „práce dětí dětských domovů“ v Humpolci. Věříme, že to nebude jen zde, jednáme i o dalších místech. Chceme ukázat veřejnosti zájmy těchto dětí. Druhým cílem do konce roku je otevření internetového a informačního centra. Všechny tyto aktivity přinášejí mnoho překážek, ale jednáme dál, neboť je to poslání a odměnou je nám úsměv dětí a jejich zájem, který nás tlačí dál.

Zdeněk Choura, SKSK ČR

Jilo znamená Srdce

„Uvidět tančit slony je velkou touhou každého malého chlapce v Indii. A byla to velká touha i desetiletého chlapce, který se jmenoval Malý Tům...“ vypráví příběh u táborového ohně skautský vedoucí Petr. Ostatní přítomní jen tiše sedí a napjatě poslouchají. Na pohled obyčejný táborák. Ale přeci – osazenstvo kolem ohně tvoří členové jediného romského skautského oddílu v republice. Jmenuje se Jilo, což v překladu znamená Srdce.

Po odpoledním koupání a turnaji v házené a fotbale je pro všechny vyhládlé nachystaná večeře. Tu připravili dvě maminky, které jsou mezi staršími vedoucími jediní Romové. „Právě tyto dvě maminky kuchařky je náš obrovský úspěch za těch bezmála deset let naší činnosti. Romské děti mají vychovávat Romové a ne gádžové. Rádi bychom vedení oddílu předali Romům, ale to se nám zatím příliš nedaří. Letos jsme ze starších dětí udělali spoluvedoucí a čekáme, co to udělá. Ale už to, že zde jsou dvě romské maminky, je krok správným směrem. Mají přirozenou autoritu, když je zapotřebí, tak sem tam někoho po romsky seřvou a je klid,“ hodnotí složení vedoucích Petr.

„Čhajori romani, jaj, ker mange jagori“ – romská dívčenko, joj, udělej mi ohýnek – hymnou českých skautských Romů a stáhnutím vlajky končí večerní nástup, po kterém následuje táborák. Při rytmických romských písních u ohně děti nejen zpívají, ale mnohé i tančí.

Ačkoliv je na táboře bezmála třicet dětí, z toho devatenáct romských, nejsou to zdaleka všechny, které se přes rok účastní schůzek na Kladně. „Mnohé děti tu nejsou zejména proto, že o to samy dost neusilují,“ objasňuje Petr. Romské tábory jsou ze strany státu dotovány, takže cena, kterou rodiče za své děti zaplatí není nijak velká. „Od rodičů tak vybíráme možná míň, než co dítě doma proji,“ soudí Petr. Přesto je problém od některých rodičů ty peníze dostat. Do jedné rodiny šel Petr pro peníze asi desetkrát a stejně se jich nedočkal. „Naše hlavní role při přípravě tábora spočívá

tedy v motivování dětí, aby samy usilovaly o to zde být. Maminka jednoho z našich chlapců si mně až téměř stěžovala, že její syn na ni tak tlačí, že když jde koupit třeba jen chleba, tak jí nadává, že nebude mít peníze pro něj na tábor.“

Petr i další vedoucí pochopili, že se musí naučit spokojit s málem. To, co je na jiných skautských táborech samozřejmě, může tady být malý zázrak. „Třeba dnes u táboráku – poprvé za pět let se stalo, že děti seděly, poslouchaly mé vyprávění a ani nedutaly. To se předtím ještě nikdy nepodařilo.“

„Celá naše činnost je velký boj o to, aby odpoledne, které děti prožijí na skautské schůzce, bylo zajímavější než to půldne, které ostatní jejich kamarádi stráví někde na ulici,“ říká Petr, který však věří, že tento nerovný soubor lze vyhrát. Podle něj je to ovšem práce pro mnoho dalších generací.

*Jiří Koubek,
Z časopisu Patron, kráceno*

Šance

Kudy dál? Značku už jsme neviděli hodnou chvíli. Horská víska je jako po vymření. Vrátka chalup zamčená, nikde ani živáčka. Za chvíli se začne stmívat, musíme zpátky. Ale kudy?

Vtom – spása. Z jednoho domku vychází starší pán a cosi kutí u vrátek. Utíkáme k němu a ptáme se na cestu. Ale ouha! Vrtí hlavou, jako že nerozumí. Je to snad cizinec? My vedoucí se snažíme nějak dorozumět – a vtom k nám přistupuje Tíšek. On jediný pochopil, oč se jedná – ten pán je hluchoněmý. Znakovou řečí se jej vyptává na cestu. Pak nás hrdě vyvádí ze vsi ven, polní cestou na kopec – a za chvíli se opravdu před námi objevuje ztracená turistická značka. Tíšek celý září.

Tíšek je totiž téměř neslyšící. Proto ta radost – jeho i nás všech – že tentokrát pomohl ke zdaru výpravy on.

K nám do oddílu přišel, když mu bylo asi deset. Měl totiž velmi rozumné rodiče, kteří chtěli, aby se co nejvíc zapojil mezi ostatní děti, a když to nešlo ve škole (bylo to za totality, kdy po nějaké integraci nebylo ještě ani vidu ani slechu), tak aspoň mimo ni. Musím se přiznat, že tehdy jsme si snad ani neuvědomovali všechny problémy, které by jeho přítomnost v oddíle mohla s sebou nést. Měl v oddíle naštěstí kamarády z domu, později dokonce bratrance a mladšího brášku. Ti za nás převzali velkou část břemene komunikace s Tíškem – vysvětlovali mu pravidla her, učili se s ním praxí, plnili s ním nováčkovskou. Pochopitelně, tak úplně jednoduché to nebylo. Například většina abstraktních pojmů pro něj byla nepřekonatelným kamenem úrazu. Vzpomínám si na své zoufalství, když jsem se mu snažila vysvětlit oddílové zákony a obsah slibu, a on nechápal pojmy jako čest, věrnost... O naučení slibu z paměti ani nemluvě. A morseovka? Ó hrůzo. Nakonec jsme ale vždycky našli nějaké řešení.

Také neznámá a složitá slova mu dělala problém. Jednou například na něj kluci zavolali: „Tíšku, přines mačetu! Honem!“, ale on stál, ani se nehnul. „Tak dělej!“ – nic. Až tu na to kdosi kápl. Vždyť on neví, oč jde! „Tíšku, přines velký nůž!“, a rukama naznačil, jak veliký. Tíšek byl v mžiku zpátky – s mačetou. Nebo si představte třeba tajuplnou noční hru. Potřebujete dětem potichu a potmě vysvětlit, kam jít

a co tam. Jenže Tíšek neslyší. Potmě nenašel naslouchadlo, takže prakticky neslyší nic. Poslat ho spát? Ale on chce přece taky hrát! Tu kdosi přichází na nápad – posvítit si do obličeje baterkou, pořádně artikulovat, zvít a pomalu vysvětlit pravidla. Kouzlo tajuplnosti je pryč, ale nakonec jsme spokojeni všichni.

Ani s naslouchadlem to nebyvalo jednoduché. Jednou na táboře při stavbě velké přehrady na potoce si Tíšek odložil brýle i se sluchadlem na skalku na druhém břehu, aby si je nenamočil. Bylo příšerné vedro, a tak všichni stavěli do úmoru, jen aby už se dalo plavat. Dokončená přehrada se konečně začala napouštět. V zápalu her a práce se pochopitelně na brýle zapomělo – a najednou byla skalka pod vodou, brýle nikde, sluchadlo taky ne. Výlov přehrady byl úspěšný jen zčásti...

Ale byly i radosti. Třeba když Tíšek na vánoční nadílce hrál pantomimu. A když šlo o práci, té Tíšek zvládl za dva.

Vlastně se jmenuje František, a protože zvyknout si a „slyšet“ na přezdívku by mu dělalo velké potíže, jen jsme jeho jméno zkrátili, vyjadřovalo tak i jeho tichost. Dnes už je dospělý, pracuje na počítači, hraje a studuje pantomimu.

Jistě, nebylo vždycky všecko ideální a dodnes obdivuji trpělivost jeho rodičů s námi, s našimi požadavky. Moc jsme mu totiž neulevovali, program oddílu jsme jeho hendikepu vlastně nepřizpůsobovali.

Jsem moc ráda, že Tíšek k nám do oddílu chodil. Určitě to bylo přínosem nejen pro nás vedoucí, snad i pro něj, ale určitě pro ostatní děti, které se musely naučit mu pomáhat, porozumět, tolerovat... Byla to šance – pro nás i pro něj. Snad jsme ji nepromarnili.

Michala Rocmanová – Káča

Zatímco se mi moji rodiče snažili nepříliš úspěšně najít nějaký kontakt s (pro mne přijatelnou) skupinou vrstevníků, vyřešili ten problém o něco starší děti našich sousedů. Jednou mne díky volné kapacitě autobusu vzali s sebou na běžky na „Jizerské tisícovky“. Akce se účastnila hromada (tehdy turistických) oddílů. Dodatečně si uvědomuji, že pro mne bylo důležité, že se jednalo o akci sportovní, kde bylo na prvním místě důležité, jakou mám „fyzičku“ a teprve na druhém místě vše ostatní. Ujeli jsme tenkrát na běžkách asi 40 kilometrů. Možná bylo důležité i to, že základní zkušenosti v pohybu na běžkách, spaní ve spacáku a pod širákem či stravování se z ešusu jsem měl už dávno za sebou z rodinných výprav na vodu a na skály. Pravidelné nedělní a víkendové výpravy, hry v přírodě i ve městě, „vánočky“, zimní expedice i letní tábory se staly trvalou součástí mého života. Bylo to skvělé a jsem moc rád.

Jsem rád, že jsem nebyl na táboře osvobozen od samotných nočních hlídek, byť při nich sehrává onu hlavní ostražnou funkci právě sluch. Já si při této příležitosti „zvuky noci“ užil jen při letních bouřkách. Tajemných nočních „skřeků“ a „praskání“, o kterých mluvili kamarádi, jsem byl ušetřen, a tím asi také strachu – měl jsem tedy víc šancí koukat na noční oblohu.

Samozřejmě jsem měl i v oddíle skoro pořád pocit, že mám méně informací než ostatní. Jenže to je zřejmý pocit, který neslyšícího člověka provází celý život, někdy snad i bez ohledu na to, jak velkou snahu mají lidé kolem.

Zvlášť náročné byly stresové situace, kdy šlo o čas

Foto: Karel Ušletra, Junák

(závodivé hry) – tehdy nejen nováčci, ale i ti zkušenější se pokoušeli zkracovat komunikaci se mnou tím, že mi začali řvát do ucha. Pochopitelně bezúspěšně, a mne, usilovně se snažícího o zachycení jakékoli informace, okamžitě takový pokus přímo rozlítit. Neměli jsme to spolu vždycky lehké. Trpělivosti jsme se tak učili vzájemně.

Potkal jsem v oddíle spoustu dobrých lidí a rád na ně vzpomínám. A zažil jsem tam spoustu pěkných věcí. Když o tom s odstupem doby přemýšlím, měl jsem opravdu štěstí. Vše mohu asi dostatečně docenit až teď, kdy se sám také trochu věnuji dětem se sluchovou vadou. A to mám k těmto dětem mentálně blíž a komunikujeme znakovkou – takže vznikající problémy vyplývají zpravidla jen z toho, že „jsou to děti“ a já po nich chci něco, co jim právě nepřipadá tak důležité, jako jiné věci.

*František Pulpán – Tíšek
Z časopisu Skauting, kráceno*

Dobré i špatné zkušenosti

Spolupráce našeho místního sdružení YMCA Hradec Králové s romskou komunitou začala v roce 1993 příchodem prvního Roma, absolventa Evangelické akademie Pavla Siváka, který založil a vedl tři Kluby romské mládeže. Navštěvovali je především učňové a děti staršího školního věku. Myslem bylo nabídnout romským dětem vyplnění volného času, tj. alternativu ke znuděnému bloumání po ulicích a nicnedělání. Proto hlavní náplní klubů byly návštěvy kina a výstav, sportovní hry (zejména fotbal) a velmi oblíbený zpěv romských písní s kytarou. Vedoucí se členům snažil vštěpovat zásady správného chování, stolování a dalších (mnohdy pro romské děti ne zcela samozřejmých) pravidel. V roce 1997 se Pavel Sivák stal předsedou revizní komise MS, od r. 1998 pracuje jako romský asistent Okresního úřadu v Hradci Králové a od loňského roku je naším zástupcem v ÚV YMCA v ČR.

Vedle zmíněných hradeckých klubů pracovala při našem MS do vzniku samostatného MS YMCA v Třebechovicích p. O. ještě trebechovická skupina, vedená Mgr. Petrou Lapáčkovou, nyní romskou asistentkou OkÚ v Rychnově nad Kněžnou. Na podzim roku 1998 jsme získali do svých řad další aktivní ženu, která převzala vedení Klubů romské mládeže. V mladších dívkách se snažila probudit estetické citění malováním a dalšími výtvarnými

činnostmi; o víkendech s nimi jezdila na výlety (hvězdárna, ZOO, Prachovské skály, Praha). S dívkami školního věku chodila plavat do bazénu a často pořádala besídky a taneční zábavy.

Ve snaze o vytvoření nadstandardní, co nejužší spolupráce a pro zvýšení hrdosti, ale i občanské odpovědnosti Romů jsme ve stejném roce iniciovali vznik romského občanského sdružení Nevo dživipen. Sdružení se však rozpadlo a zaniklo. Příčinu lze hledat především v nejednotnosti představitelů sdružení, ve vzájemné nedůvěře, ale hlavně v míjení se našich a jejich představ. Připravili jsme cyklus přednášek vzdělávacího charakteru (o zdravém životním stylu, o vedení domácnosti „... abychom vyšli s penězi“ aj.), návštěvy kulturních zařízení, Městských lázní apod., u Romů jsme však nenašli příznivou odezvu. Naopak jejich návrhy byly plné nabídek na uspořádání tanečních zábav, plesů, schůzek s pohoštěním, tedy vesměs akcí zábavného a neproduktivního, konzumního charakteru.

V současné době v našem MS pracuje romská taneční skupina Šukar čhaja, hudební skupiny Horváthovci a Terne čhave, divadelní skupina, která se nyní pokouší i o svůj první muzikál a tři velmi aktivní fotbalové kluby – A, B, Junior. Dosud největší akcí, přesahující regionální působnost, je pěvecká soutěž TERNE ČHAVE – ROMSKÝ TALENT 2000, která proběhla dne 14. října pod záštitou Okresních úřadů Hradec Králové a Pardubice, Městského úřadu HK, Českého rozhlasu HK a Hradecké kulturní a vzdělávací společnosti Adalbertinum. Nadějnými se nám do budoucna jeví hudební a taneční folklórní skupina a skupina španělských kytar.

Dnes již hned na začátku zájmu o spolupráci sdělujeme svou filosofii:

1. Obě komunity, romská i „gádžové“, mohou buď spolupracovat nebo se vyvráždat. Dohodneme se na první alternativě.
2. Parafrazujeme poselství presidenta J. F. Kennedyho Američanům: „Neptejte se, co udělá naše společnost pro vás, přemýšlejte, co uděláte vy pro ni, tj. pro sebe.“
3. Jednoho dne se budeme zpovídat nejen z toho, co jsme udělali zlého, ale i z toho, co jsme s dary, jichž se nám dostalo (biblické podobenství o hřivnách) udělat mohli a neudělali.

*Ing. Radim Čech
ve spolupráci s Janou Lykovou, YMCA*

foto: J. Rábenhauptová, KZPDM Prachatice

Nad novou vyhláškou

Neznám vedoucího tábora, který by jásal nad návštěvou hygienika. Není se co divit: řada kolegů má zkušenost s dámami na jehlových podpatcích, any doskotačí přes les, lávku a bahno na táborové náměstíčko, štitivě pohlízejíce na své zablácené kramlíčky. Takové navíc záhy začnou provádět nelitostnou vendetu: máte o tři děti víc, týpka nemají podlážku, tábor neleží v prosluněném místě, v barelu na pitnou vodu jsem objevila velkou vosu a děti – proboha – samy vařily! Když k tomu ještě hygienička konstatuje, že výše sedmi ze třiatřiceti postelí je jiná než říká předpis a vedoucí má menší než velké množství trpělivosti, je konflikt na světě.

MO.L.V. 2007

Ledascos z toho se mi honilo hlavou, když jsem zkraje srpna navštívil Krajskou hygienickou stanici v Hradci Králové. Její šéfová, dr. Tmejová, je totiž pověřena zpracováním nového znění pověstné vyhlášky o zotavovacích akcích. Na schůzku mne pozval (a věc celou inicioval) kolega Turek z České tábornické unie, jinak doktor Ústavu hematologie a krevní transfuze. Za občanská sdružení se zúčastnil představitel místního Junáka pan Kobližek a ekonom tomiků Petr Balcer, dále také okresní hygienici z Náchoda a Chrudimi. Budu stručný: schůzka to byla výborná. Kdybych si měl vybrat šarmantní a vědoucí ministryni

zdravotnictví, která navíc vlídně jedná se zástupci občanských sdružení, přišla by krajská hygienická stanice o paní ředitelku. Během tříhodinové diskuse jsme probrali snad všechny věty stávající vyhlášky i nového návrhu. Kolega Turek byl vpravdě nekompromisní (bylo to ale k dobru věci), zdravotníci se zase snažili objasňovat svá stanoviska, hledat alternativy.

Kdyby nová vyhláška prošla vnějším i vnitřním kolem připomínkového řízení tak, jak vypadala po třech hodinách naší rozpravy, nebyl by důvod k obavám. Některé zbytečné deklarativní pasáže byly vypuštěny, prioritní pro stanovení přísnosti hygienických podmínek se stala povaha tábora (zda je vybaven např. zděnými stavbami, nebo jen dočasný, stanový), povinnou teplou koupel na táborech doplnila v návrhu například i sauna (možná kuriózní, ale stále více se rozmáhající doplněk táborů zejména indiánského typu), povinné vybavení léky v lékárnice se mění na doporučené. Pevná podlážka by neměla napříště být vyžadována v týpí, kde je její budování jen čirá myslitelnost, děti budou moci pomáhat v kuchyni a nebudou vyžadovány vzorky jídla. Naopak nadále platí pravidlo, že do 20 dětí nejde o zotavovací akci... atd. atd. Učinili jsme pokus zapra-

covat do vyhlášky formulaci, která by umožňovala spolkům celoročně pracujícím s dětmi a mládeží dokládat kvalifikaci vedoucího pomocí vlastní akreditace. Tím by měl být alespoň minimálně zvýrazněn rozdíl mezi tábory neziskového sektoru a tábory „na kšeft“. Navíc by pro naše sdružení získala akreditace, kterou bude požadovat ministerstvo školství, i další praktické využití.

V diskusi samozřejmě zaznělo, že i při korektním finálním znění vyhlášky není vyloučena občasná dogmatická interpretace, která vedoucím může pocuchat nervy. To ale platí zřejmě o všech zákonech a vyhláškách a záleží opravdu zejména na konkrétním lékaři, hygienikovi.

Jednu nemilou věc nám ale schůzka potvrdila: podle již schváleného zákona O veřejném zdraví čeká mnoho táborů v budoucnu platba za podrobnější (a proto výrazně dražší) rozbor. Neveřejné zdroje pitné vody (studánky, soukromé studny atd.) budou muset být prověřeny testem, jehož cena vyšplhá i na 5-6 tisíc Kč. O tom, jak to nabourá táborové rozpočty, není jisté nutné se rozepisovat. Oproti tomu odběr vody z veřejných zdrojů (městský vodovod) nebude testu podléhat, pokud tedy příslušná obec bude tento test mít... Evropská unie, na kterou se tvůrci zákona odvolávají, nám holt sáhne v tomto případě trochu do peněženek, že?! Zákon je podkladem pro vyhlášku, v praxi vyhláška rozvádí a stanovuje stručné formulace obsažené v zákoně. Již přímo v zákoně se

foto: skrautky Holesov

foto: F. Odehnal, Jundák

říká, že je nutné: zajistit pitnou vodu (§ 3,4), zajistit „způsobilé vedoucí“ – zde věříme v osvětlené znění vyhlášky, i v budoucnu bude vyžadováno potvrzení o bezinfekčnosti a lékařská prohlídka dětí. Zákon také přímo říká, že zotavovací akci se rozumí organizovaný pobyt 20 a více dětí na 4 a více dní, pro takové akce stanovuje povinnosti vyhláškou Ministerstvo zdravotnictví.

Zákon přijal 14. července parlament, vyhláška se teprve tvoří a měla by nabýt platnost během několika měsíců. Věříme, že její finální verze bude opravdu rozumná a že chvála, kterou jsem (rád) snesl na Hradec Králové, potrvá k spokojenosti lékařů i provozovatelů tábora.

Tomáš Novotný
člen představenstva ČRDM

P. S.

Od prázdnin uplynulo už něco času. Proběhla a probíhá poněkud vášnivá diskuse mezi Ministerstvem zdravotnictví na straně jedné a připomínkovateli, tj. nejrůznějšími subjekty, dětskými spolky, iniciátorem připomínkovacího řízení panem Turkem z ČTU na straně druhé. Diskuse přerostla v polemiku a objevila se na předních stránkách celostátních novin. Lidovky pak přinesly obavy čtenářů, aby se nevrátil socialismus a aby tábory „foglarovského typu“ mohly být i nadále pořádány. Předmětem kritiky se stal zejména návrh vyhlášky o zotavovacích akcích, která, dovedena ad absurdum, může ve svých důsledcích znamenat, že polní kuchyň bude muset být napojena na odpa-

dové potrubí a septik, to vše uprostřed brdských lesů Káji Mařika... Do diskuse vstoupila také Česká rada dětí a mládeže, která se na svou žádost stala oficiálním „připomínkovatelem“ zdravotnických norem. Podněty, které ČRDM obdržela od jednotlivých organizací, byly postoupeny hlavnímu hygienikovi České republiky na začátku října 2000.

T. N.

ČRDM nespí

V poslední době se zvedla vlna bojovné diskuse v souvislosti s právními normami, které mají určitou vazbu k naší činnosti, najmě k táborům. Možná budu označen za zpozdilce, ale nejsem si jist, jestli účinnost některých vystoupení je odpovídající... ČRDM – jako instituce – je v kontaktu s Ministerstvem zdravotnictví, má také k dispozici ohlasy na předmětnou vyhlášku od řady organizátorů táborů, její vlastní stanovisko najdete na jiném místě, ale nyní jde asi více o formu než obsah. Tzv. hygienická vyhláška totiž není oním kamenem úrazu, tím daleko větším může být spíše (také zmiňovaný) zákon č. 258/2000 Sb. Ale to je jiná kapitola. Chci tímto svým povídáním naznačit, že ČRDM tak úplně nespí – jak je jí vyčítáno, ale že se v diskusích staví spíše za hlasy podobné těmto.

Martin

Z příspěvků do diskuse k návrhu vyhlášky MZd o hygienických požadavcích na zotavovací akce:

Milý Jirko

Článek, který's mi poslal, jsem v Lidovkách četl v originále, stejně jako diskusi na Borovici a Skautské křižovatce. Nejsem z těch, kteří by se neozvali, když jim něco vadí. Pravidelně se snažím surfovat po Netu a je-li někde něco k připomínkování, činím tak.

Psal jsem i připomínky k návrhu hygienické vyhlášky. Uzávěrka byla před týdnem ve středu. Tudíž jsem tu vyhlášku (resp. návrh, ještě není schválená), četl. Je volně přístupná na stránkách Ministerstva zdravotnictví.

Prosím, najdi mi tam „požadavek na vyškoleného kuchaře“, „stabilním napojení na odpad a pitnou vodu“ (ani v zákoně o ochraně veřejného zdraví tyto formulace nejsou - mimochodem ten je taky ke stažení na stránkách MZ).

Stejně tak se autoři kritických článků vůbec nenamáhají číst celé odstavce. Zarazí je formulace, že se děti mohou podílet na přípravě stravy (a pak tuto větu náležitě rozmáznou), aniž by si přečetli, že se to týká obecně zotavovacích akcí. Přitom ve stejném odstavci o větu dál zní: „Ve stanových táborech se mohou děti podílet na celé přípravě pokrmu, jsou-li pod dozorem osoby činné při stravování na zotavovací akci a jsou-li dodrženy zásady osobní a provozní hygieny.“ A hned následuje dokonce: „V putovních táborech děti a fyzické osoby činné při zotavovací akci (...) nebo si pokrmy připravují tábornickým způsobem, zaručujícím zdravotní nezávadnost podávaných pokrmů.“ Dovolují si upozornit, že tyto formulace ve „staré“ hygienické vyhlášce nebyly (stejně jako třeba spaní v týpí) a že novou vyhlášku tudíž považují za POKROKOVOU. Závěru Tebou zasláného článku z LN už nerozumím vůbec a nerozuměl jsem mu ani včera při čtení originálu. To ale s podstatou věci (hygienická vyhláška) nesouvisí.

foto: A. TOM

Milý Jirko! Považuji Tě za rozumného člověka, schopného vlastní úvahy. Budeš-li i nadále přesvědčen, že se nám hygienickou vyhláškou děje průkoří („omezování neziskovek“, „likvidace táborů“, ...) a budeš organizovat revoluci, obrať se na mne ještě jednou těsně před tím, než to spustíš. Zkusím Ti to ještě jednou rozmluvit. Netvrdím, že hygienici jsou všichni našimi spojenci v rozvoji táborové činnosti. Ale neheledejme za každou cenu nepřítel tam, kde není. Podle mého soudu – ve vyhlášce není.
P.S. Četl's ji do dneška?
Přeji Ti nádherný podzim a těším se na setkání v Českých Budějovicích
Tvíj Míkin

foto: Fr. Bobek, Jundák

Stanovisko představenstva ČRDM (z 3.10.2000) odeslané Hlavnímu hygienikovi je následující:

„Představenstvo České rady dětí a mládeže konstatuje, že vyhláška jako celek v zásadě korektně řeší problematiku zotavovacích akcí – viděno očima oddílových a táborových praktiků, kteří pravidelně a ve svém volném čase takové akce s dětmi absolvují. Potěšilo nás také, že některé připomínky z řad občanských sdružení, které zazněly již na prázdninové schůzce u zpracovatelky vyhlášky (MUDr. Tmejové z Hradce Králové) byly do vyhlášky zahrnuty. Zůstává nicméně několik bodů a ustanovení, které vnímáme jako problematické a u nichž doporučujeme změnu:

NÁMĚTY K ÚPRAVÁM:

1. § 3, odst.3.

Navrhujeme zvážit, zda by formule o stanech nemohla znít „Stany určené pro ubytování dětí musí mít pevnou nepropustnou stanovku, v prostoru pro spaní a pro uložení osobních věcí je nezbytné zajistit vhodnou izolaci od země proti vlhku a chladu. Stany určené pro ubytování dětí v základnách používaných déle než 30 dní musí mít podlahku po celé ploše stanu“.

Odst.5.

Praxe letních táborů neumožňuje velmi často stavět dvě umývárny. Při běžném mytí obličejů, rukou a nohou to nepovažujeme za nutné ani z mravnostních důvodů. Navrhujeme odst. 5. – první větu – přeformulovat v tom smyslu, že... „pořadatel tábora zajistí umývání odděleně podle pohlaví“. Tim se připustí vystrídání chlapců a děvčat v týchž prostorách, je-li to z hlediska provozu tábora nutné. Je samozřejmostí, že sprchování a koupele v teplé vodě probíhají odděleně vždy.

Odst.6.

Již na prvním setkání v Hradci Králové vznesli zástupci občanských sdružení připomínku v tom smyslu, že je-li tábor pouze chlapecký nebo pouze dívčí, není potřebné zřizovat pro dvacet účastníků více než jeden záchod. Navrhujeme zpracovat formulaci, že při táborech pouze chlapeckých či pouze dívčích do 20 osob postačí pouze jeden záchod.

2. § 6, odst.2.

Domníváme se, že je-li pitná voda prověřená rozbořem (a ten je povinný vždy), nebo jde-li o vodu z veřejného prověřeného zdroje, není nutné ji dále převářet. Po převaření se dá voda použít většinou pouze na čaj, který děti celodenně pít nechtějí, navíc takovýto „čajový režim“ znamená přísun teinu. Představa, že oddíly budou i prověřenou pitnou vodu převářet, nechávat dlouze chladnout a teprve z takto upravené vody vyrábět např. šťávu, je opravdu jen iluzorní. Navrhujeme přeformulovat tak, že dovážená nebo donášená pitná voda musí být přepravována tak, aby nedošlo k jejímu znečištění.

foto: V. Hušková, A.TDM

3. § 8, odst.1.

Omezení vyplývající z doprovodu zákonného zástupce je problematické a v praxi obtížně prosaditelné. Existují i bezproblémové tábory pro děti mladší 6ti let. Záleží na rodičích, jestli svěří dítě zkušeným vedoucím, zda si prověří vše o provozovateli tábora. Navrhujeme formulaci: Dítě mladší 6ti let může být na zotavovací akci přijato pouze pokud pořadatel zajistí dostatečný počet způsobilých vedoucích a pokud je pobytu dítěte přizpůsoben režim zotavovací akce.

U putovních táborů z praxe víme, že dobře vedený putovní tábor (kde jsou dodržovány zdravotní a zátěžové normy) bez problémů zvládají děti mladší 10 let. Navrhujeme posunout věkovou hranici na 9 roků.

Odst.3.

Ve všech připomínkách se kolegové shodli, že praxe jednoznačně ukazuje devět hodin spánku jako postačující. Většina táborů totiž aplikuje ještě tzv. polední klid po obědě, během kterého děti odpočívají nebo spí. Navrhujeme snížit dobu spánku pro děti jednotně na nejméně devět hodin.“

Pro další jednání nad vyhláškou ČRDM přivítá místo obecných poznámek vaše věcné připomínky a konkrétní výhrady.

<http://www.sidliste.cz>

Kdo by nevyplňoval rád různé testy v časopisech, aby se dozvěděl jaký je?

Tuto možnost mají i děti a mladí lidé, kteří si najdou na internetu server Sidliště* pod názvem „O životě bez iluzí“.

Poznávání sebe sama je jen o něco důkladnější. Test má totiž několik částí, je rozdělen do „dnů“, v nichž se vydává na „výzkumné výpravy“ – v každé části je několik dílčích testů, kterými uživatel prochází a postupně se o sobě dozvídá, jak vidí sám sebe, zda dokáže komunikovat, jaké má životní perspektivy, jaké je to s jeho sebedůvěrou. Také se tam ale může dozvědět, jaký je jeho vztah k alkoholu,

kouření a drogám, jaký má vůbec přístup k životu, zda umí odhadnout riziko, zda dokáže být tolerantní, či jak jej vidí okolí. To ale není všechno, protože část textů je určena i rodičům a jejich pohledu na svého potomka, přátelům, sourozencům či jiné blízké osobě uživatele. Program je určen pro děti a mládež ve věku od 12 do 18 let. Nenásilnou formou se může dítě nebo mladý člověk dozvědět postupně o sobě nejen různé zajímavosti, ale závěry testů jej vedou k poznání životních hodnot, ukazují, co stojí za to, abychom tomu obětovali čas.

Server Sidliště najdete na internetové adrese: www.sidliste.cz. Server Sidliště je podporován Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.

Solution s.r.o.
Spálená 51, 110 00 Praha 1
www.2s.cz

Česká rada dětí a mládeže
Senovážné nám. 977/24,
116 47 Praha 1
www.crdm.adam.cz

sidliště

*Sidliště.cz je internetový portál zaměřený na drogovou prevenci školní mládeže. Je to server, na kterém se mladí lidé dozvědí spoustu informací, které je zajímají, ale který nabídne i mnoho služeb, jako je možnost zřídit si e-mailovou schránku, chat, ankety, nabídky akcí pro volný čas, soutěže a další aktivity. Každý den jsou zde uveřejňovány nové informace a články z oblasti volného času, články z oblasti hudby, sportu, her a filmu.

Setkání 2000

V pátek 6. října uspořádala ČRDM v prostorách Senátu Parlamentu ČR v pořadí již třetí setkání představitelů sdružení dětí a mládeže působících v České republice. Akce se opět konala pod záštitou 1. místopředsedy Senátu p. Ivana Havlíčka, který také celou akci zahájil. Jako hosté se setkání zúčastnili a se svými příspěvky vystoupili Ing. Petr Hájek – zástupce Generali Pojišťovny, a.s., Pavel Kadřmas – ředitel projektu Sidliště.cz. Setkání 2000 se zúčastnilo přes 80 představitelů organizací dětí a mládeže a hostů z 55 sdružení z celé České republiky.

Island

Na základě pozvání islandského ministerstva školství navštívila delegace složená ze zástupců MŠMT, ČRDM a Kruhu islandské dětské a mládežnické organizace v jejich domovině. Předmětem jednání byly vzájemné výměny dětí a mládeže, dobrovolná služba a seznámení se systémem fungování těchto organizací na Islandu. Delegace se setkala se zástupci skautů, YMCA a dalších sdružení.

Česko - slovenská spolupráce

Ve dnech 3. – 5. listopadu 2000 se v Bratislavě koná „Setkání zástupců mládežnických organizací z ČR a SR“. Hlavním tématem tohoto setkání by mělo být projednání možností dalšího rozvoje česko-slovenských vztahů v oblasti výměn mládeže zejména mezi jednotlivými organizacemi. Akci pořádá Česká rada dětí a mládeže ve spolupráci s Kruhem sdružení dětí a mládeže a Radou mládeže Slovenska.

CWZ

Celostátní vrcholná výměna zkušeností se

koná 10. – 12. listopadu v Českých Budějovicích. CVVZ je již tradičním a svého druhu největším fórem všech, kteří zpravidla ve svém volném čase pracují s dětmi a mládeží. CVVZ je místem inspirace i konfrontace názorů a zkušeností desítek malých i velkých organizací, spolků a klubů. Sejdou se tu ti, kteří s dětmi pracují denně v terénu i ti, kteří stojí v čele některých z nich. Více informací na www.volny.cz/cvvz2000.

Česko-bavorská burza výměn

Na 20. – 24. 9. 2000 byla již od konce roku 1999 v rámci dlouhodobé spolupráce mezi ČR a Bavorskem naplánována „Česko-bavorská burza výměn“. Zúčastnilo se jí 8 zástupců z bavorské a 12 z české strany, celkem tedy 20 účastníků. Po příjezdu našich zahraničních hostů jsme se odebrali do kanceláře Kruhu, kde jsme se krátce seznámili. Následovala večere a po ní jsme se ubytovali v hotelu Krystal. Večer se konal seznamovací seminář, kde každý představil sdružení, ve kterém pracuje a zároveň seznámil ostatní s jeho zaměřením a aktivitami. Zároveň byla představena střešní organizace Kruh sdružení dětí a mládeže. Následovalo neformální posezení v restauraci.

Druhý den ráno začal pracovní program návštěvou ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, kde nás paní Eva Hampejzová, pracovnice odboru pro mládež MŠMT, seznámila s dotační politikou MŠMT vůči neziskovým organizacím. Po obědě následoval seminář v zasedací místnosti organizace Pionýr, kde byla představena druhá střešní organizace Česká rada dětí a mládeže a česko-německá agentura Tandem a její aktivity. Poté jsme se odebrali na návštěvu do Haštalské ulice, kde

nás zástupci sdružení Tereza provedli po ekologickém domě pro děti a mládež. Po večeri zájemci navštívili koncert v Zrcadlové kapli Klementina.

V pátek dopoledne jsme vyrazili do agentury Mládež, kde nás ředitelka paní Jitka Schneiderová seznámila s novým programem „Mládež“ a jeho podmínkami a Barbora Bauerová nám představila aktivitu Eurodesk. Po obědě následoval pracovní program v internetové učebně Open Society Found v hotelu Prokopka, kde nás školitel Filip Tichý seznámil s technikami prezentace projektů na internetu. A protože mezi účastníky převažovali ti, kteří se s internetem a emailovou poštou ještě nikdy nesetkali, učili jsme se i jednoduché věci jako je rozesílání e-mailů apod. Nakonec jednotlivá zúčastněná sdružení představila své internetové stránky.

Po večeri následovala prohlídka Prahy s průvodcem Pražské informační služby a poté opět neformální posezení.

První dva dny nám počasí nepřálo, ale o to více nám to vynahradilo předposlední den na výletě.

V sobotu ráno nás před hotelem očekával mikrobús a vyrazili jsme směr Příbram, zámek Orlík a Svatá hora a jako bonbónek na závěr nás čekala exkurze v Q-klubu sdružení

Amavet, kde nás velmi zapáleně a erudovaně provedl jeho ředitel pan Petr Prause. Naším hostům se líbila zejména bláznivá kola (crazy-bikes), která vyrobili příbramští učni ve svém volném čase, a na kterých si všichni s radostí zajezdili. Při závěrečném večerním posezení účastníci hodnotili celé setkání. Hodnocení byla převážně pozitivní (písemná hodnocení jsou k dispozici v kanceláři pořadající organizace), účastníci oceňovali zejména vyváženost pracovní, informační a kulturní části.

V roce 2001 nás čeká setkání v Bavorsku a o rok později znovu v České republice.

Lenka Jaklová

Máte-li zájem o bližší informace o účastnících z německých sdružení dětí a mládeže, nebo byste s nimi chtěli přímo zprostředkovat kontakt, kontaktujte Kancelář ČRDM (p. Růžička) na tel. č.: 02/24 102 209, nebo e-mailem archa@adam.cz. Pokud máte zájem přímo oslovit Bavorský kruh mládeže, zde je kontakt: Bayerischer Jugendring, Herzog-Heinrich-Strasse 7, 80336 München, Postfach 20 05 18, 80005 München, tel.: 089/51458-0, fax: 089/51458-88, e-mail: info@bjr.de, www.bjr.de, kontaktní osoba: Monika Sailer

Odstartován 8. ročník Zlatého Ámose

Koncem září zveřejnil Klub Domino, pořadatel **ankety o nejoblíbenějšího učitele České republiky Zlatý Ámos**, podmínky pro přihlašování pedagogů do v pořadí již osmého ročníku. Podle slov Slávka Hrzala, ředitele ankety, zůstávají požadavky stejné jako v minulých letech. **Přihlašovat do ankety své oblíbené učitele nebo učitelky mohou pouze žáci základních a středních škol.** Přihláška musí obsahovat stručnou charakteristiku navrhovaného kandidáta, popis jedné příhody s ním prožité a podpisy sta osob, které s návrhem souhlasí. Na malých školách, s méně než 150 žáky, stačí podpisy poloviny všech žáků nebo studentů. „Jde nám o to, aby si někdo nemyslel, že si u svého kantora šplhne a přihlásí ho jako oblíbeného, i když ostatní s tím nesouhlasí.“ dodává Hrzal. „Chceme, aby to nebyl názor jednoho žáka nebo malé skupinky. Není podmínkou, aby přihlášku podepsali jen žáci nebo studenti, mohou se připojit i jejich rodiče, bývalí žáci, kolegové.“

K přihlášce by měl být přiložen také portrét navrhovaného pedagoga a jeho podpis. Pokud se připojí i ředitel školy nebo starosta města či obce, bude to jen dobré. Není to však podmínkou, jejich podpisy pouze stvrzují, že jsou o přihlášce informováni. „Jsem přesvědčen, že na každé české škole učí nejméně jeden budoucí Zlatý Ámos. Jen se o něm dosud neví. Doufám, že i letos bude mít porota hodně práce,“ řekl při vyhlášení podmínek ankety ředitel Slávek Hrzal.

Teď už vše záleží jen na žácích a studentech, jak budou vytrvalí při sestavování přihlášek. Musí přijít na adresu KLUB DOMINO, Na Nivách 314, 141 00 Praha 4 **do 31. prosince tohoto roku.** V lednu 2001 proběhne výběrové kolo a koncem března pak finále, na kterém bude korunován nový „král českých učitelů“. Podrobnější informace o anketě a jejím průběhu je možné získat též na internetu (www.radiodomino.cz) nebo na výše uvedené adrese.

DTA

Integrace a Rytmus

Občanské sdružení Rytmus vzniklo v roce 1994 a má tedy již více než pětileté zkušenosti se začleňováním dětí a mladých lidí s mentálním postižením do života, počínaje vzděláním přes pracovní uplatnění až po způsob trávení volného času. Všeobecně se o dětech a lidech s mentálním postižením předpokládá, že mají jen velmi málo možností realizovat svůj život podobně jako jejich vrstevníci bez postižení. Tyto možnosti zde však jsou, jde jen o to vědět, jak je najít, a nebát se pro ně rozhodnout. Problémy začínají většinou už při začátku školní docházky. Aby se dítě mohlo učit se svými vrstevníky bez postižení – a tak si již od začátku zvykat na normální, běžné podmínky – musí pro něj být především vypracován individuální plán výuky a ve velké většině případů potřebuje pomoc tzv. třídního asistenta. Ten ho doprovází do školy a ze školy, pomáhá mu se

soustředěním na učení, s učebními pomůckami, podle potřeby pomáhá i učiteli. Ve svém programu **Škola pro všechny** se OS Rytmus snaží zajistit tyto nezbytné podmínky. Pro podporu myšlenky integrace dětí s postižením do běžných škol – v současnosti jednu z nejdiskutovanějších – vyhláší OS Rytmus každoročně soutěž o Cenu Martina Palase pro učitele základních škol, kterým se začlenění postiženého dítěte v příslušném školním roce nejlépe podařilo. Cena se jmenuje podle žáka jedné pražské základní školy, ve které se učí už šestý rok, přestože má Downův syndrom. Před ukončením školní docházky, ať už ve škole běžné, nebo speciální, je čas na úvahy, zda a jak bude moci budoucí absolvent nastoupit do práce. Sdružení

Rytmus pro žáky s mentálním postižením vytvořilo **Tranzitní program ze školy do práce**, který umožní studentovi vyzkoušet si své možnosti a práci v běžném prostředí formou praxe s pomocí pracovního asistenta, zajistit si tak pracovní místo, kam po prázdninách nastoupí už do známého prostředí. Zároveň má i zaměstnavatel možnost poznat svého budoucího zaměstnance.

Užitečná práce mezi lidmi bez postižení pozvedá sebedůvěru člověka s postižením – a přináší mu samozřejmě i potřebný výdělek – ale je zároveň obohacením i pro ostatní lidi. Učí nás vzájemnému pochopení, toleranci a schopnosti pomáhat jeden druhému. K tomu, aby mohlo OS Rytmus dobře vykonávat svou činnost, potřebuje spolupráci dobrovolníků – mladých lidí, kteří by chtěli pracovat jako třídní a pracovní asistenti a tzv. společníci pro volný čas. Pro studenty odborných škol to může být potřebná praxe, pro všechny zájemce uspokojení z práce, která má smysl.

Občanské sdružení Rytmus
Hálkova 4, 120 00 Praha 2
tel/fax: 02/24942695-6
e-mail: rytmus@bohem-net.cz

Podzimní kafemleť

se jmenovala benefiční kampaň pod záštitou primátora hl. m. Prahy na podporu pracovní integrace lidí s mentálním postižením – vybudování otevřené kavárny v centru Prahy. Přes 1 000 účastníků akce 10 000 Kroků podpořilo integraci lidí s mentálním postižením. Na start dobročinného putování kunratickými hvězdy přišla v sobotu

21. 10. více než tisícovka dětí i dospělých. Občanské sdružení Máme otevřeno? zde pro ně společně se 110. dívčím skautským oddílem z Prahy 11 připravilo trasu plnou soutěží a her, výtvarných dílen i pohádkových postav. Každý z účastníků učinil 10 000 symbolických kroků na cestě sblížení lidí s postižením a bez. Na startovním bylo

vybráno přes 16 000 Kč, které organizátoři použijí na stavbu Otevřené kavárny - tréninkového pracoviště pro lidi s mentálním postižením. Akce byla součástí kampaně Podzimní kafemleť. Ta probíhá od 10. října s cílem podpořit pracovní integraci lidí s mentálním postižením a zajistit chybějící prostředky na vybudování Otevřené kavárny, kterou Máme otevřeno? o.s. připravuje v centru Prahy. Děkujeme za pomoc skautkám a všem, kteří

se zúčastnili a udělali tak 10 000 kroků pro sebe i pro druhé.
Více informací na

www.wesmir.cz/kafemleť
Máme otevřeno?, o.s.
sdružení pro integraci lidí s postižením
nám, Hrdinů 15/886,
Praha 4
tel. 02/41400318
V. Lechnýř, 0606/294371
J. Ondráčková

Vojáci dětem z dětských domovů

A co děti z dětských domovů? Mají si kde hrát!?

Ukažte mi toho smělce, který by si dnes troufl nedocenit problematiku dětských domovů a výchovy v nich. Neexistuje spor o tom, že tyto instituce nemohou svým svěřencům nahradit fungující rodinné prostředí, i kdyby se zaměstnanci samou snahou přetřhli a od dobroty jim rašila svatozář. Řečeno hodně tvrdě, odchovanci dětských domovů patří k rizikovým skupinám v oblasti snad všech sociálně patologických jevů. O to důležitější jsou aktivity, které se tyto děti, často zažívající intenzivní pocit outsiderů, snaží vrátit zpět do lůna společnosti, ukázat jim, že i ony jsou důležité a stojí někomu za námahu.

Podívejme se na zoubek projektu Vojáci dětem, který v rámci programu prevence kriminality nachystala dětem žatecká vojenská základna ve spolupráci s ministerstvem obrany a vnitra. Jedna z opakovaných akcí s mnohoslibným názvem Přežití je pojata jako zkouška odvahy a odolnosti. Malá poznámka o integraci – atraktivní program se netýká jen dětí z dětského domova v Žatci, ale také svěřenců mateřské školy Alegro, zájmového oddílu Klub přátel města Kadaně a vojáci samozřejmě nezapomněli ani na své vlastní ratolesti. Přežití jsou tři perné dny strávené ve výcvikovém prostoru v Pereči, kde je pro drobtinu i dorostence

nachystána spousta úžasných objevů. Kromě poměrně standardních ukázek vojenské techniky si totiž mohou osahat spoustu věcí,

kteří obyčejnému smrtelníkovi voní exotikou a dobrodružstvím. Vojáci pro ně mají připravenou třeba střelbu ze samopalů na terč (překvapivě slepými náboji), zkoušku slaňování, třešničkou na dortu je pak výsadek parašutistů a jejich „útok“ na jedno z ležení. A co by to bylo za vojenskou akci bez nočního poplachu a následného tajného přesunu?! Výsledek? Děti se vyráží a dostanou příležitost poznat, že „tí druzí“ za zdmi děcáku nejsou nepřátelé, proti kterým je nutno bojovat všemi prostředky. Vojáci v základní službě mohou touto cestou najít ztracenou půdu pod nohama a získat případně ztracené sebevědomí. Sami organizátoři v čele s nadporučíkem Stanislavem Stebilou říkají, že Přežití není oběť, ale obohacení pro obě strany. A armáda jako instituce dokazuje, že má své místo v moderní české společnosti a že dokáže nemalým dílem přispět i v oblastech, které prvoplánově nepatří do její působnosti. Zbývá dodat „jen houšť a větší kapky“.

Mgr. Jitka Laštouková

**Jednoduchá montáž
bez použití šroubů a hřebíků!**

Dřevěné stanové podsady

Chráněno jako užitný vzor!

Vyrábí, dodává a další informace poskytnete:

Modis – dřevovýroba
Jílová 825 – 268 01 Hořovice
Tel./fax: 0316/572543,
0603/949625,
e-mail: modis@iol.cz
www.modis.cz

Rozměry podsady:

přední a zadní díl	195 cm
bočnice	200 cm
výška podsady	75 cm

Dle přání se dodává:

Podsada (přední a zadní díl, 2x bočnice, 2x pelest)	2.580,-
Rošty do postele 2ks	520,-
Rošt do uličky	250,-
Rošt pod postele laťkový 2ks	240,-
Dřevěná konstr. pro stan (4x štítová lať, hřeben)	210,-
Kovová konstr. pro stan (5x trubka, 2x spojka)	560,-
Stanová plachta (cena dle výrobce a typu) od	1.800,-

Pro vybavení tábora dále nabízíme:

Dřevěné montované WC od	4.600,-
Další dřevěné prvky a doplňky táborů	
Vybavení táborových kuchyní (velké hrnce a ostatní)	

Nová nabídka 3P

Generali Pojišťovna a. s. působí na českém trhu jako univerzální pojišťovna, která má ve své nabídce všechny základní druhy pojištění. V minulých vydáních časopisu ARCHA jsme Vám představili nabídku Generali v oblasti pojištění osob, dnes bychom se rádi zmínili o produktech, které jsme připravili pro české motoristy.

Motoristům nabízí Generali pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla (tzv. povinné ručení), havarijní pojištění včetně připojištění čelního skla, pojištění spolucestujících osob (na riziko trvalé invalidity i smrti) a pojištění právní ochrany pro řidiče i vlastníky motorových vozidel. Všechny druhy pojištění mohou zákazníci sjednat přímo u svého prodejce současně s nákupem vozu, takže jim tím odpadají další starosti i ztráta času.

Nová nabídka pod názvem „3P“

Od prvního září uvedla Generali Pojišťovna a. s. na trh nový program pojištění motorových vozidel. Atraktivní nabídka zahrnuje nejen obvyklé produkty, ale navíc i pojištění čelního skla a zcela novou koncepci pojištění pro vozidla starší 3 let s mimořádně výhodným poměrem mezi cenou a užitnou hodnotou pro klienta. Vyberte si z nabídky „3P“ variantu, která poskytne optimální ochranu právě Vám a Vašemu vozidlu.

Progres obsahuje:

- povinné ručení
- pojištění pro případ odcizení
- úrazové pojištění nebo právní ochranu

Produkt Progres ocení zejména majitelé starších vozidel pohybující se převážně mimo městský provoz. Samozřejmě součástí tohoto

Program profesionálního pojištění – nová nabídka pro motoristy

produktu je povinné ručení včetně všech výhod, které naše společnost standardně nabízí.

Riziko odcizení vozidla je všudypřítomné a nezávisí na řídicích schopnostech žádného z nás. Proto v rámci produktu Progres nabízíme jako jedna z mála pojišťoven pojištění kryjící právě toto riziko za velice výhodných podmínek.

Úrazové pojištění zahrnuje rizika úrazu s následkem trvalé invalidity nebo smrti osob přepravovaných motorovým vozidlem.

Právní ochranu oceníte zejména při uplatňování práva na náhradu škody, která Vám vznikne z důvodu nezaviněné dopravní nehody nebo v případě odebrání řídicího průkazu či zavinění nehody z nedbalosti.

Perfekt obsahuje:

- povinné ručení
- pojištění pro případ havárie a odcizení
- asistenční služby
- pojištění skla
- úrazové pojištění nebo právní ochranu

Tento produkt je určen motoristům, pro které se automobil stal součástí každodenního života.

Základ tvoří opět povinné ručení včetně všech standardních výhod. Další částí tohoto balíčku je havarijní pojištění zahrnující rizika havárie, odcizení, živelních škod, vandalizmu, požáru a výbuchu.

Dále k havarijnímu pojištění získáte kartu Generali Assistance opravňující k využití asistenčních služeb v případě havárie v tuzemsku i v zahraničí a umožňující čerpání zajímavých slev v mototuristických zařízeních. Pojištění skel je na našem trhu skutečně ojedinělé. Poskytuje ochranu proti škodám na čelním skle vozidla, a to bez jakékoli spoluúčasti! Zejména v zimních měsících, kdy není o odletující kamínky nouze, pojištění skel jistě oceníte.

Premium obsahuje:

- povinné ručení
- pojištění pro případ havárie a odcizení
- asistenční služby

- pojištění skla
- úrazové pojištění
- právní ochranu

Produkt Premium nabízí skutečně komplexní pojistnou ochranu motorového vozidla a je určen těm, kteří zásadně neponechávají záležitost týkající se jejich automobilu náhodě. Za výhodných podmínek získáte ochranu proti všem rizikům spojeným s vlastnictvím a provozem motorového vozidla.

Kde nás najdete:

Generali Pojišťovna a. s.

Generální ředitelství
Bělehradská 132, 120 84 Praha 2
Telefon (02) 21091 000
Telefax (02) 21091 300
Bezplatná infolinka: 0800 150 155
E-mail: odbyt@generali.anet.cz
Internet: www.generaliz.cz

ARCHA

Zpravodaj ČRD M o výchově a využití volného času dětí a mládeže

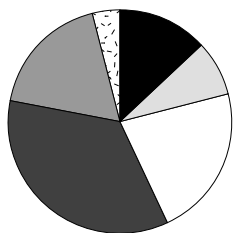
Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016
Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava, č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999
Redakce: Mgr. Martin Bělohávek, Michala Rocmanová, ak. mal., Pavel Růžička
Adresa redakce:
Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
tel: 02/24102209, fax: 02/24102541
e-mail: archa@adam.cz
ICO: 68379439

Grafická úprava DTP LOTOS
Fotografie z archivů členských sdružení ČRD M
Příspěvky přijímáme nejlépe ve WORD 7.0
Vychází 10x za rok
Uzávěrka 8. čísla byla dne 15. 9. 2000
Číslo 8/2000 vychází 10. 11. 2000

V minulém čísle jsme uveřejnili **graf**, ve kterém byl vyjádřen **poměr odpovědí na anketu „Zkušenosti s úřady“**.

Bohužel u grafu nebyly uvedeny příslušné hodnoty. Legenda:
 – – vyběhli se mnou 13%;
 – nevěděli o čem mluvím 22%;
 + – bylo to lepší než posledně 8%;
 + vyšli mi vstříc 35%;
 ++ udělali víc než jsem očekával 18%;
 0 nechodím tam, nevím 4%.
 Přijměte naši omluvu.

Redakce

Junák – svaz skautů a skautek se spolupodílel na pořádání sbírky v rámci Dne dobré vůle, který pořádá Nadace Olgy Havlové vždy 14. září. Za dobrovolný příspěvek rozdávaly děti v ulicích téměř dvaceti měst malá červená srdíčka. Podařilo se jim shromáždit 325 670,60 Kč, což je víc než tři čtvrtiny celkové částky.

Ve dnech 12. – 15. října 2000 se sjelo na 50 českých a 70 slovenských tomiků do městečka Senica. Zúčastnili se zde pátého ročníku **mezinárodní Olympiády TOM**. Počasí bylo krásné, a tak tančili, zpívali, soutěžili, hráli orientační hru po městě a poznávali jeho okolí. Navštívili také Štefánikovu mohyly na Bradle.

Dne 17. října 2000 **poděpsali tomici a junáci dohodu o přátelské spolupráci**. Tento slavnostní akt se uskutečnil v pražském Café Imperial za účasti nejvyšších představitelů a dětských zástupců obou sdružení.

Na sportovním veletrhu **Sport Prague** se tomici zúčastnili natáčení a soutěže v Českém rozhlasu II pořadu Rádio na polštář. Výbornou prezentační akci, kterou zorganizovali redaktoři časopisu Turista, navštívili pánové Ludvík Munzar a Bedřich Ludvík - protagonisté úspěšného dokumentu Rozhlédni se člověče, polárníci a dobrodruzi p. Krško a Jakeš, a také předseda KČT pan Jan Havelka.

Labyrint světa a ráj srdce byl pestrým festivalem činností, který přilákal několikset účastníků ze 27 neziskových organizací. Konal se v Chrudimi ve dnech 13. – 15. října a původně byl zamýšlen jako připomenutí státního

svátku 28. 10. Mezi aktivitami jmenujme alespoň tvorbu velké přírodní instalace „Land Art“, divadelně taneční happening nebo večerní ples. Pořadatelé bylo o. s. Altus Chrudim a roverský kmen Junáka Slatiňany.

Holubinky

se jmenuje nově vydaná táborová hra, která poskytuje program na devět dní pro kolektivní čítající kolem 30 – 60 lidí od 8 let. Je určena pro smíšené družiny, početně, fyzicky i mentálně vyrovnané. Hra se odehrává ve fantastním městečku Holubinky a vše se v ní točí okolo hub. Holubinky vydal jako 11. svazek edice Hořec TOM Zlaté šípy a Asociace TOM ČR.

SVoT = Stodúlecký volejbalový turnaj

smíšených družstev pořádá 97. skautské středisko Stodůlky v sobotu 25. 11. 2000 v tělocvičně ZŠ Kuncova. Základní podmínky: v družstvu minimálně dvě hrající dívky, věk 15 a více let. Podrobnější informace a přihlášky na tel. 6521221 (Michal Krákora). Počet družstev je omezen.

- 4. 11. Odpolední vzpomínání při čaji a **junácký ples**, Nové Město nad Metují, Junák
- 4. 11. Setkání s **naším Jiřím Suchým**, Praha, Junák
- 10. – 12. 11. **Celostátní velká výměna zkušeností** (CVVZ), České Budějovice, Azimut, DDM, ČRDM,
- 11. 11. **Přežijeme rok 2000?** II., České Budějovice, ČRDM
- 11. 11. **Sedmilásek**, Hovězí, FoS ČR
- 11. – 13. 11. **Slovácké hody**, Svatobořice-Mistřín, FoS ČR
- 16. – 19. 11. **Mezinárodní dílna vedoucích**, Čelákovice, Pionýr
- 17. – 19. 11. **Republikové finále ve florbalu**, Mladá Boleslav, Pionýr
- 18. 11. **Jóga a děti** – seminář pro pedagogy, Brno, CVČ Lužánky
- 18. – 24. 11. **Evropský seminář WOSM** (svět. org. skautů), Praha, Junák
- 25. 11. **Kateřinská zástěrková zábava**, Kyjov, FoS ČR

- 26. 11. **Mezinárodní výstava betlémů**, Hodonín, FoS ČR
- 27. 11. **Skautská universita Pardubice**, Junák (<http://junak.pardubice.cz>)
- 30. 11. – 3. 12. **Nadělení 2000** – mezinárl. přehlídka mladého divadla, Brno, CVČ Lužánky
- 2. 12. **Trubadúrské klání** – I. ročník hudební soutěže, Praha, YMCA v ČR
- 3. 12. **Seminář roverů a rangers**, večer countrybál, Praha, Junák
- 6. 12. **Mikulášská besídka**, Frenštát pod Radhoštěm, FoS ČR
- 6. 12. **Přijede k nám Mikuláš**, Uherský Ostroh, FoS ČR
- 7. 12. **Valné shromáždění ČRDM**, Praha, ČRDM
- 13. 12. **Adventní koncert Českých madrigalistů**, Praha, Junák
- 17. 12. **Vánoční koncert**, Praha, FoS ČR
- 22. 12. **Vánoce s Maleničkem**, Lipník nad Bečvou, FoS ČR
- 6. – 7. 1. 2001 **XI. skautský seminář o výchově mládeže a formace vůdců**, Praha, Junák